

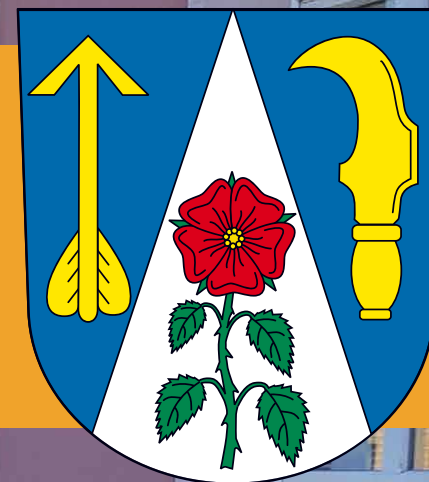
MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

periodický tisk územního samosprávného celku
vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO 00282154

Moutnický zpravodaj je vydáván čtvrtletně v obci Moutnice

Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR: MK ČR E 17234

Příspěvky můžete zasílat na Obecní úřad Moutnice (podatelna@oumoutnice.cz)
nebo panu M. Novotnému (aquak@seznam.cz)

MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

2/2021

ZPRÁVY
Z OBCE

>> strana 3

HISTORIE

>> strana 5

ŽIVOTNÍ
PROSTŘEDÍ

>> strana 9

ZÁKLADNÍ
ŠKOLA

>> strana 11

INFORMACE
OD
ORGANIZACÍ

>> strana 15

SPORTOVNÍ KLUB MOUTNICE VÁS ZVE NA

SPORTOVNÍ DEN

MILÉ DĚTI, PŘIJĎTE SE ZA NÁMI 17.7. OD 14.00 HODIN POBAVIT NA HŘIŠTĚ SK MOUTNICE. ČEKÁ NA VÁS DEN PLNÝ SPORTU, HER A ZÁBAVY. VEMTE S SEBOU RODIČE, BABIČKU, DĚDU A KAMARÁDY. TĚŠIT SE MŮŽETE NAPŘÍKLAD NA STŘELBU Z LUKU, NEBO NA SKÁKACÍ HRAD.

TĚŠÍME SE NA VÁS

PRO DĚTI MÁME ZAJIŠTĚNÉ OBČERSTVENÍ A SLADKÉ VÝHRY

VÁŽENÍ OBČANÉ MOUTNIC, RÁDI
BYCHOM VÁS POZVALI NA

AMATÉRSKÝ FOTBALOVÝ TURNAJ

PROTI SOBĚ POMĚŘÍ SVÉ SÍLY "A" TÝM SK
MOUTNICE, "B" TÝM SK MOUTNICE, STAŘÍ PÁNI
A SDH MOUTNICE

FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ SK MOUTNICE

24.7.2021 | 12:00

TĚŠIT SE MŮŽETE NA DOBROTÝ Z UDÍRNY

Vážení a milí spoluobčané,

s přicházejícím jarem a létem je radostné pozorovat, jak vše kypí životem. Ptáci vydávají své mladé, rostliny kvetou a jdou do plodu či semene. Jak se říká studený máj, ve stodole ráj. Zemědělec většinou k tomu dodá, jen aby nepřišly kroupy. Tak jak ožila příroda kolem nás, vracíme se i my lidé do určitého normálu. Přibývá nejrůznějších akcí, je vidět skupinky lidí, jak se spolu baví. Je hezké vidět, že chceme žít dál, plánovat i radovat se z přítomnosti. Chci vám všem tedy popřát hezké dovolené během léta, abyste si odpočinuli a třeba poznali i něco nového. Hlavně však abyste prožili příjemné společné chvíle se svými blízkými, přáteli, rodinami. Čas a energii, které věnujeme druhým, není časem ztraceným.

*Ing. Antonín Vymazal
starosta obce*

1. ZPRÁVY Z OBCE

Obec Moutnice-místní komunikace a inženýrské sítě pro plochy bydlení a plochy Moutnice-místní komunikace a inženýrské sítě pro plochy bydlení a plochy občanského vybavení

Koncem května byly zahájeny práce na největší investici letošního roku. V lokalitě Z12 jsou budovány inženýrské sítě, které budou sloužit i pro plánovanou sportovní halu. Spolu s tím zde dojde i k realizaci místní komunikace, kde budou nová stavební místa. V současnosti probíhá vyřizování přípojek vody a kanalizace pro 15 stavebních pozemků. Z původní předpokládané hodnoty celé investiční akce 25 mil. Kč se podařilo v rámci výběrového řízení vysoutěžit cenu zakázky za cca 17 mil. Kč. Vítězem soutěže je společnost PORR, a. s. Doba realizace této akce je pak 180 dní.

Schválené dotace

V předchozím čísle zpravodaje jste byli informováni o jednotlivých podaných žádostech o dotace. S potěšením můžeme konstatovat, že veškeré dotace podané k Jihomoravskému kraji nám byly v plné výši schváleny. Následně byly veškeré práce objednány, a tak se můžeme těšit, že o prázdninách budou renovovány záchody v budově základní školy, na podzim dojde k osázení valu za hřištěm, bude dále dovybavena výjezdová jednotka hasičů apod.

Dále je pak vysoutěžen nový dopravní automobil pro výjezdovou jednotku hasičů za cenu 1.680.000 Kč od společnosti MOTO-Truck CZ, s. r. o. Předpokládaný termín dodání automobilu je konec tohoto roku.

S napětím sledujeme situaci na trhu s auty ohledně dodávek čipů, zda to bude mít vliv i na dodání našeho automobilu či nikoli.

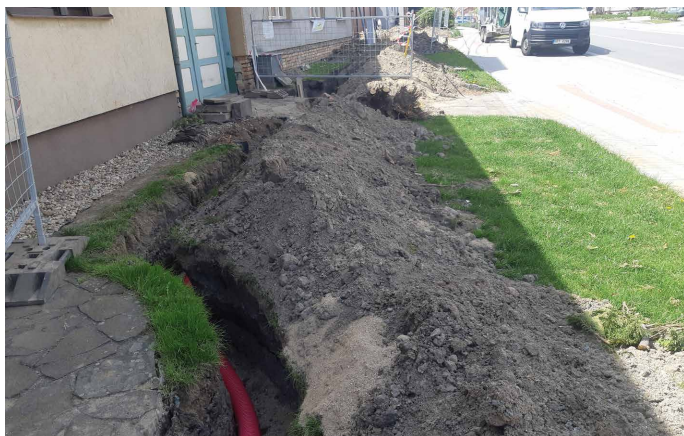
Intenzifikace ČOV

Spolu s výše uvedenou investicí úzce souvisí i intenzifikace čistírny odpadních vod. I když u běžného znečištění má naše čistírna odpadních vod poměrně velké rezervy, jiná situace je u odstraňování dusíkatých sloučenin. Po dohodě s Brněnskými vodárnami a kanalizacemi byla objednána projektová dokumentace na výměnu zastaralého řídicího systému za nový, díky kterému by mělo jít lépe řídit proces odbourávání jednotlivých látek z odpadních vod. K polovině května byla projektová dokumentace dokončena a předána nám na obecní úřad. V současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele nového řídicího systému. Předpokládaný termín dokončení realizace této akce je pak konec října tohoto roku. Předpokládaná cena zakázky je 650 – 700.000 Kč bez DPH.

Zatím čekáme na vyhodnocení žádostí o dotace podané na ministerstvo pro místní rozvoj. I přesto se však nová místní komunikace pro stavbu rodinných domů buduje, bez ohledu na to, zda dotace přiznána bude či nikoli. Zda dojde i k realizaci lávky u fotbalového hřiště je zatím nejasné.

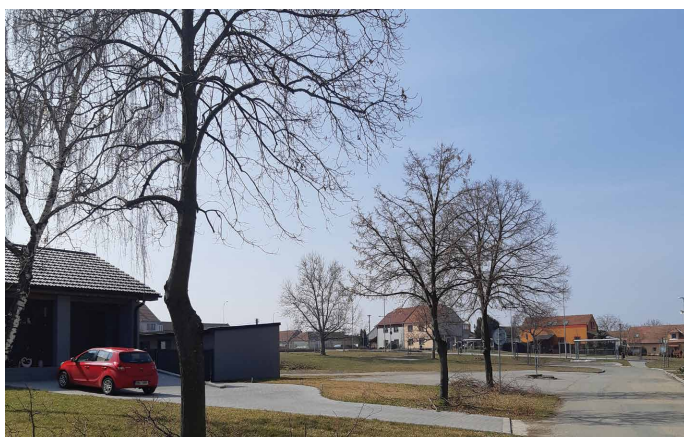
Přeložky nízkého napětí ve směru na Těšany

Po řadě urgencí a o několik let později, než bylo slibováno, se konečně začalo s přeložkou nízkého napětí do země ve směru na Těšany. Po dokončení tohoto úseku se firma přesune do Rozařína, kde bude s překládkou pokračovat a spolu s tím bude realizovat i přeložku vysokého napětí s novou trafostanicí pro hokejovou halu a novou lokalitu rodinných domů

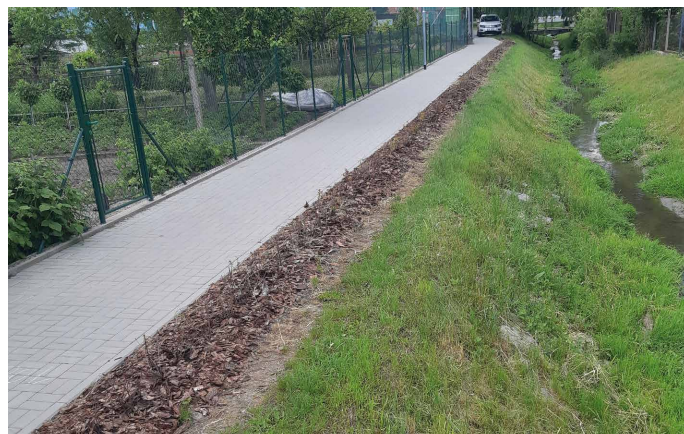
Zeleň

Během jarních měsíců proběhl na nedávno vysázených stromech výchovný řez. Na vzrostlých stromech pak byl proveden zdravotní a bezpečnostní řez.

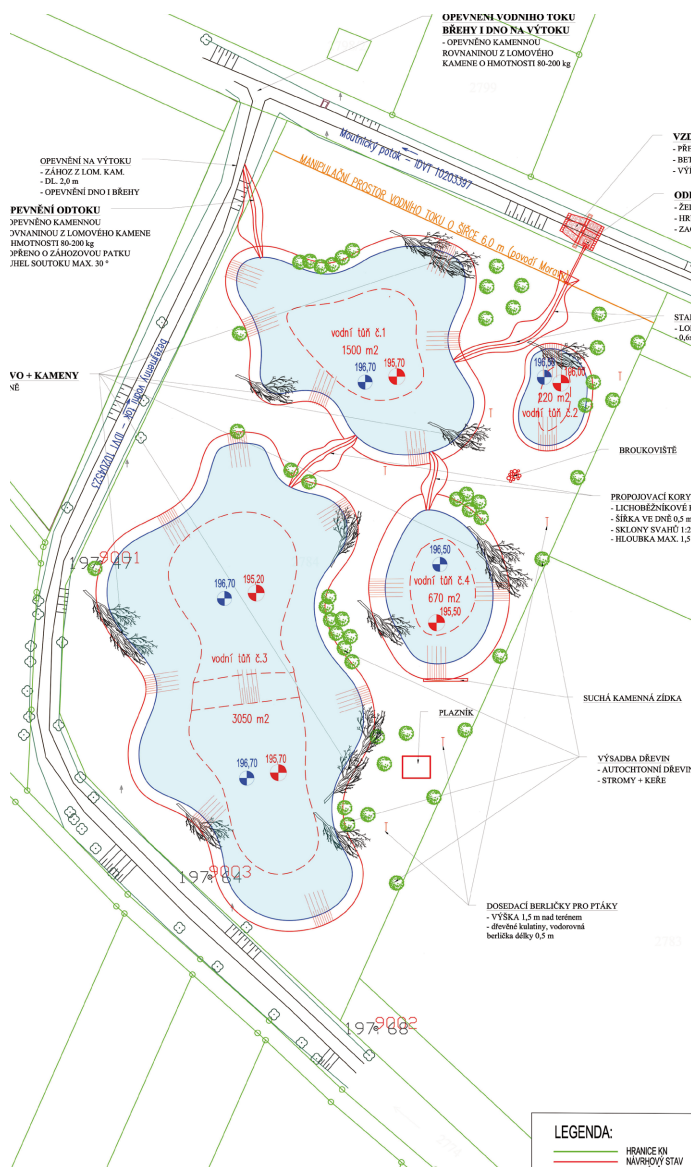

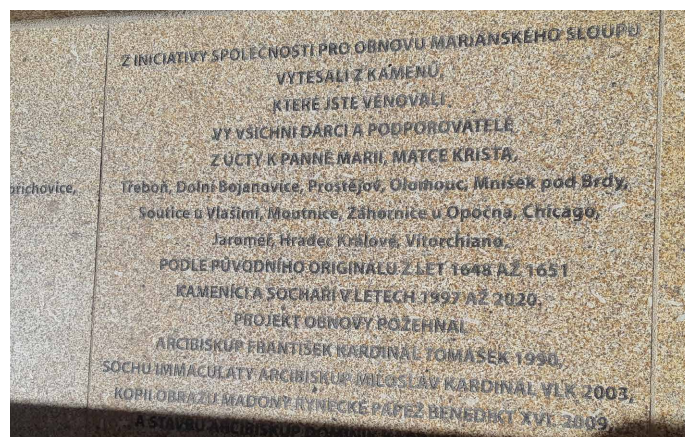
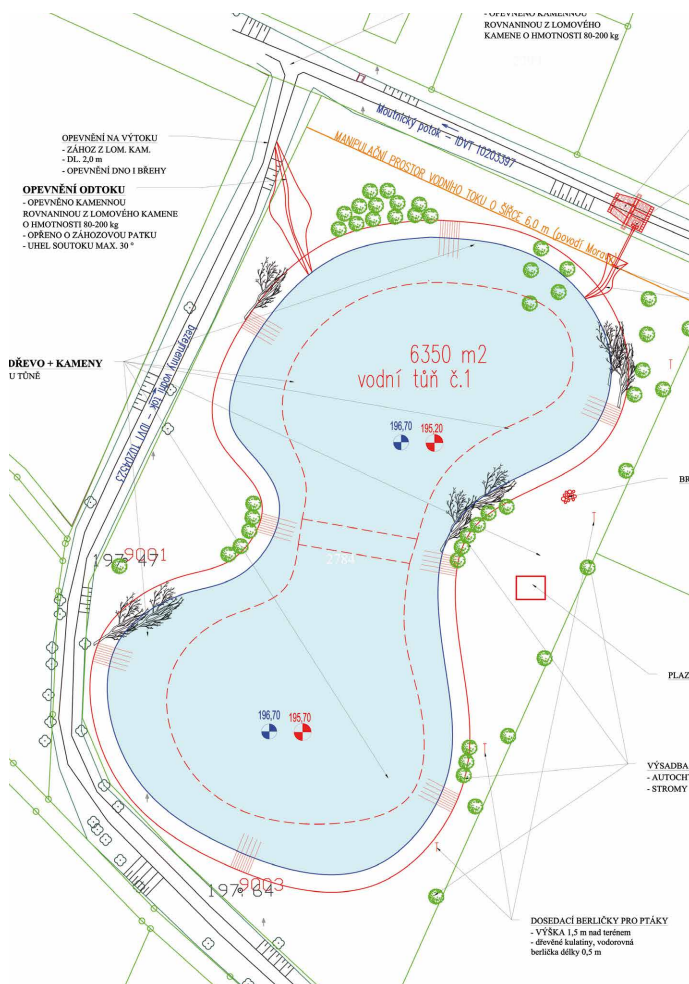
Všechny tyto činnosti včetně dosázení větrolamu u fotbalového hřiště, které má být provedeno na podzim tohoto roku, jsou podporovány z rozpočtu Jihomoravského kraje, kdy nám byla

schválena dotace na následnou péči o zeleň. Kromě této činnosti byl dosázen živý plot podél chodníku k orlovně.

Dále pak ve spolupráci s Pozemkovým úřadem probíhá projektová příprava nových biokoridorů při hranici s katastrem obce Těšany a také biocenter. Jednak se bude jednat o rozšíření remízku, který se nachází mezi katastry Moutnic, Nesvačilk a Těšan (tzv. lokalita Nad Rybníkem) a dále vznikne nové biocentrum s tůňkami při soutoku Moutnického potoku a melioračního kanálu od Šitbořic. První návrhy naleznete na přiložených obrázcích. Záměrem je zpřístupnit tuto lokalitu takovým způsobem, aby mohla sloužit i pro výuku místní základní školy. Věříme, že okruh, který zde má vzniknout, bude využívat i široká veřejnost.

Radosti starosty

V průběhu letošních Velikonoc se mi dostalo do ruky pštrosí vejce s motivy z Moutnic. Je vidět, že mezi sebou máme spoustu šikovných lidí.

Na jaře mi také dělala radost rozkvetlá náves.

Během jarní návštěvy naší metropole jsme se zastavili u mariánského sloupu na staroměstském náměstí a zkontrolovali, zda je zde opravdu uvedena i naše obec. Přikládáme tedy foto, kde si to můžete ověřit.

Kromě výše zmíněných radostí mi na stole přistála i tato věc. Jedná se o minometnou střelu z druhé světové války. Přivolání pyrotechnici obratem tuto municí zneškodnili na poli za Moutnicemi. V případě, že najdete jakoukoli municí z druhé světové války, kontaktujte obratem pyrotechniky či policii a s municí nemanipulujte ani ji nikam nepřenášejte.

Děkuji

Ing. Antonín Vymazal
starosta obce

HISTORIE

Ze starých kronik – rok 1946

Poznámka předem: opisováno doslovně ze staré kroniky, text odpovídá dobovému pravopisu. Případné chyby nejsou chybami současného kronikáře.

Zima tohoto roku byla mírná celkem bez sněhu mrazy skoro žádné jarní práce se konaly včas za pěkné pohody. Rovněž na jaře se započalo s bouráním orlovny která byla rovněž válkou hodně zničena tak se vedoucí orla a omladiny rozhodly budovu zbourat do základu a na témže místě postavit novou větší a prostornější.

Taky se opravil kostel jak stěny zvenčí tak se dala na střechu i nová krytina neboť stará byla ve špatném stavu. Taktéž se opravila národní škola kde se vyměnily nová okna opravila fasáda taky na celou školu nová krytina.

V květnu se konaly celo národní volby kde byli seskupeny jenom čtyři politické strany komunistická, lidová, socialistická a sociálně demokratická v obci získala prvenství strana lidová byly vydány jen pět kandidátek a to čtyři politické a jedna bílá bez partijní.

Předsedou národního výboru byl zvolen jako za stranu lido-

vou Josef Lejska který byl předseda nejen strany lidové ale i tělocvičné jednoty Orla.

Dne 26. Května 1946 byli provedeny volby do Ústavodárného národního shromáždění naší republiky. Volba v Moutnicích se prováděla ve škole v přízemí a v Rozaříně v hostinci u Čermáků.

Výsledky voleb Moutnice:

celkový počet voličů 505

volilo celkem 494 voličů

Z odevzdaných hlasů obdržely následující strany:

1. Čs. strana komunistická 22 hlasů
2. Čs. strana lidová 264 hlasů
3. Čs. strana soc. demokratická 37 hlasů
4. Čs. strana nár. socialistická 171 hlasů

Výsledky voleb v Rozaříně:

celkový počet voličů 231

k volbám se dostavilo 219 voličů

1. Čs. strana komunistická 24 hlasů
2. Čs. strana lidová 131 hlasů
3. Čs. strana soc. demokratická 13 hlasů
4. Čs. strana nár. socialistická 50 hlasů
5. bílý lístek byl odevzdán jeden

Z celkového počtu 15 mandátů bylo přiřknuto na základě výše uvedených výsledků voleb:

1. Čs. strana komunistická 1 mandát Šulc Cyril domkař č. 144
2. Čs. strana lidová 8 mandátů Lejska Josef domkař č. 18, Podloubný František domkař. Č. 124, Husák Vincenc krejčí č. 53, Hrdý Jaroslav mechanik č. 93, Čermák Jan rolník č. 25, Putna František domkař č. 125, Svoboda Jan domkař č. 131, Springinsfeld Antonín rolník č. 84.
3. Čs. strana soc. demokratická 1 mandát Holeček Vojtěch domkař č. 6.
4. Čs. strana nár. socialistická 5 mandátů, Svoboda Josef dělník č. 170, Holeček Štěpán dělník č. 174, Páral Štěpán domkař č. 162, Husák František nem. zřízenec č. 121, Kroupa Kliment kovář č. 75.

V ustanovující schůzi místního národního výboru byl předsedou zvolen Lejska Josef domkař č. 18, místopředsedou Páral Štěpán domkař č. 162, pokladníkem Husák Vincenc krejčí č. 53.

Jelikož celá farní budova byla rovněž válkou poškozena a stářím sešlá byla v květnu 1946 stará farní budova zbourána a na jejím místě byla postavena za podpory občanů nová. Nová farní budova byla otevřena 25. srpna 1946 za přítomnosti předsedy okr. nár. výb. v Hustopeči Karla Hrdličky a místopředsedů Hruběše a Hanáka a vrchního rady politické správy Bohumila Novotného.

Duchovní správu zde vedl Antonín Šťáva administrátor který nastoupil po zemřelém zdejším faráři a konzistorním radovi Aloisi Vaňkovi, který umřel minulého roku 14. července 1945. Všichni občané a školní mládež se s ním rozloučili a doprovodili ho na místní hřbitov kde je pochován. Na novou faru byl instalován nový farář 25. srpna zároveň s otevřením nové farní budovy Jan Klíma který byl jako administrátor na Vrbici z Moravského Slovácka.

8. 5. 2021 Den vítězství

8. května 2021 jsme položením kytic u památníků u fary a poté umístěním věnečků na pamětní desky na orlovně vzpomněli na výročí 76 let od konce II. světové války. Dnes je tento den připomínán jako Den vítězství. Tento šílený válečný konflikt

se také nevyhnul naší obci. Několik dní před tímto datem jsme se zúčastnili besedy s dětmi z místní školy, kde jsme si povídali o osvobozování naší obce. Ve velice zajímavé besedě jsme mohli mimo jiné porozumět pohledu dětí na tyto historické události.

Válka a období okupace pro občany Moutnic a Rozařína znamenala, stejně jako pro mnoho jiných civilních obyvatel jinde v republice, řadu rozporuplných vjemů a tragických zážitků. Omezen byl kulturní a společenský život, rodiny mladých mužů, kteří odešli do naší zahraniční armády, žily ve strachu z návštěvy gestapa a možnosti odvedení do pracovních táborů. Toto se nakonec naplnilo jen u rodiny Jana Buchty. Dalším hrůzostrašným očekáváním byla návštěva pánů v kožených kabátech z důvodů neplnění dodávek zemědělských produktů „říši“. Proto s nadějí byl očekáván konec pětiletého protektorátu a válečného konfliktu. Když se v dubnu roku 1945 přiblížil, vzbudilo to mnoho nadějí na brzký konec války. S nadějí ale přicházel také strach a obava o možné ztráty na životech a také majetku. Právě příběhy civilních obětí v naší obci ukazují, že pohled na válku očima běžného občana není černobílý. Pojem okupant a osvoboditel, dobří nebo špatní vojáci je naprosto rozostřený v oparu tragédie bojů a lidského neštěstí. Paradoxem očekávání příchodu vojáků Rudé Armády byla pomoc vojáků wehrmachtu s úschovou rodinných cenností obyvatelům naší obce. První obětí ještě týden před boji v naší obci byla školačka z místní školy Věruška Putnová, zahynula střepinou při náletu letectva Rudé Armády. Další obětí byli J. Procházka a J. Žáček, kteří si zřídili úkryt v polích a byli zastřeleni vojáky ruského průzkumu. Uprostřed týdne zahynul F. Lejska zasažen střepinou dělostřeleckého granátu. Další smutný příběh se naplnil pro Fr. Šulcovou, která byla zastřelena ruským vojákem, před kterým utíkala poté, co jí byla obtěžována. Poslední civilní obětí po vytlačení vojsk wehrmachtu byl J. Adámek, který byl zasažen střepinou německého dělostřeleckého granátu. Celkem bylo při bojích o naši obec zabito 7 občanů a 4 moutničtí a 4 rozařínští byli zraněni. V obci Moutnice bylo vypáleno celkem 27 domů a v obci Rozařín 8 stavení.

Trosky domu pana Hájka, stolaře

Trosky domu pana Židela a pana Jančíka

Výhořelý dům paní J. Svobodové

Při bojích v okolí naší obce, a také v obci samé padlo 68 vojáků Rudé Armády. Do dnešních dnů bylo známo jen jedno jméno padlého vojáka Rudé Armády, a to poručík Vladimír Štěpanovič Bejnarovič.

Právě ve dnech výročí konce války přišel na náš obecní úřad e-mail s dotazem na místo pohřbení vojáka Rudé Armády. Vnučka Jurije Michajloviče Maksimova se rozhodla hledat místo, kde je pohřben její dědeček. Tento seržant, narozený v Moskvě v roce 1921, byl pochován spolu s několika dalšími padlými u č. p. 1 u kříže naproti kostela. Byl vojákem 52. střelecké divize a zemřel 23. dubna 1945. Tak se po dlouhých letech dozvídáme jméno dalšího padlého vojáka Rudé Armády. Padlí v Moutnicích a okolí byli v naší obci pochováni právě u č. p. 1 u kostela a na trojúhelníku u školy, kde byl původně umístěn památník padlých v první sv. válce.

Po skončení války byly ostatky padlých vojáků Rudé Armády v Moutnicích exhumovány a pohřbeny na centrálním místě bojů v naší oblasti, a to v Ořechově u Brna. Počet padlých německých vojáků není znám, většinou byli pochováni na místech, kde padli.

Po skončení bojů o naši obec se dostali do naší obce letci Rudé Armády, kteří působili na letištích u Nového Dvora a Javoviska. Pro civilní obyvatelstvo Moutnic a Rozařína nastal čas obnovy. Opravy domů, práce na poli, které byly zpožděny, a pro některé rodiny očekávání návratu příbuzných z koncentračních a pracovních táborů, no a také očekávání synů, kteří odešli za naši zem bojovat do naší zahraniční armády. Bohužel se rodiny Havránkova a Maškova dozvěděly o smrti svých synů – letců naší zahraniční armády Franty Havránka a Rudy Maška.

F. Havránek

R. Mašek

Dnešní doba má mnoho pohledů na toto historické období. Pro jedny jsou to příběhy hrdinství, pro jiné pohled černobílý, který vidí jen rozdělení na dobro a zlo. Někdo se dívá na válku pohledem geopolitickým a možná vojensky strategickým. Někdo velice silně vnímá rasový podtext a s ním spojenou likvidaci skupin obyvatelstva či dokonce celého národa. Pro mnohé jsou připomínkou těchto událostí skvěle zpracované válečné filmy.

Pro jiné jsou připomínkou rodinné tragédie. To, co všechny pohledy převyšuje, je označení války jako největší prohry člověka a lidství v dějinách. Prosím mějme to vždy na paměti.

Rostislav Dohnálek

Dodatek

Milí spoluobčané

ještě mi dovoluťte doplnění ke článku k 8. 5. 2021. Zajímavý příběh vnučky hledající místo posledního odpočinku svého dědečka bojujícího u nás ve II. sv. válce mě vedla k návštěvě hřbitova v Ořechově u Brna. Vojenská část hřbitova v Ořechově je v současné době po rekonstrukci a je velice pěkně upravena. Vedle původních pamětních desek jsou umístěny nové pamětní desky, na kterých jsou jména asi 1400 padlých vojáků Rudé Armády. Podle dostupných informací je na tom místě pohřbeno asi 1500 vojáků a pouze zhruba 100 z nich jsou vojáci neznámí. Hledání jména padlého seržanta J. M. Maximova netrvalo dlouho, protože jsme věděli rok narození a datum úmrtí. Potvrdily se tak údaje, které nám byly poskytnuty v e-mailové korespondenci, a také se potvrdila skutečnost, že padlí v Moutnicích byli po válce přemístěni do Ořechova. Při tomto zjištění mě napadlo, že by snad bylo možné dohledat také další jména padlých vojáků Rudé Armády v Moutnicích. V e-mailové korespondenci jsme na obci získali odkaz na stránky ruského vojenského archivu. Začalo hledání. Při zadání místa smrti a pohřbení jsme našli celkem 18 jmen vojáků Rudé Armády pohřbených v Moutnicích. Většina padlých vojáků v Moutnicích byla ukrajinské národnosti, další byli Rusové, Bělorus a Azerbajdžánec. Také se potvrdila historická informace o jediném známém jménu vojáka padlého v Moutnicích, kterým byl poručík Bejnarovič. Je dobře, že se dnes můžeme dostat k historickým informacím a můžeme nahlédnout blíže do historie. Do budoucna bude vhodné přemýšlet o doplnění památníku padlým vojákům Rudé Armády o potvrzená jména padlých vojáků.

Rostislav Dohnálek

Vzpomínka

Když jsme byli poprvé v roce 2008 v Anglii a měli jsme možnost se v Cholmondeley setkat s válečnými veterány, bylo mezi nimi také zajímavé setkání s bývalým vojákem od Tobruku a pozdějším stíhacím letcem panem Miroslavem Kratochvílem. Toto setkání jsme mohli opakovat ještě téhož roku u nás v Moutnicích a v roce 2009 nás navštívil podruhé a my jsme s ním mohli besedovat v orlovně.

Poslední setkání s ním jsme prožili ještě v roce 2010 při naší druhé návštěvě v Anglii. Tam jsme byli svědky jeho setkání se svým válečným druhem u 310. čs. stíhací perutě, dnes posledním žijícím stíhacím letcem, generálem Emilem Bočkem.

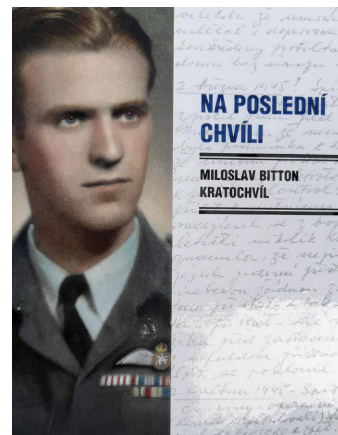
Před dvěma měsíci se mi ozvala jeho neteř paní D. Karhánková s tím, že byla vydána kniha pod názvem „NA POSLEDNÍ CHVÍLI“, ve které Miroslav Kratochvíl popisuje svůj životní příběh, a ona má pro nás několik výtisků. S upřímnou radostí jsme si zajeli pro několik výtisků a okamžitě jsem si knihu přečetl. Životní příběh M. Kratochvíla je úžasnou retrospektivou 20. století se vším všudy. Od narození na Volyni v dnešní Ukrajině, poté odchod rodiny do mladé československé republiky. Na přelomu roků 1939 – 1940 se zapojil do fungování tajné organizace „Obrana Národa“, kde pomáhal převádět mladé muže do zahraničního odboje. Následně také odešel za hranice a připojil se k našemu zahraničnímu odboji a poté se zapojil do bojů v severní Africe, kde patřil k obráncům Tobruku.

Po skončení bojů v severní Africe se přesunul do Anglie, tam se přihlásil do výcviku na stíhacího letce. Ten absolvoval a v závěru války byl zařazen k československé 310. stíhací peruti. Naši letci v té době doprovázeli bombardéry nad Evropu a vykonávali ochranu před nepřítelem. V závěru války se pan M. Kratochvíl v Anglii oženil a po válce se do vlasti vrátil se svou britskou manželkou. Jako důstojník naší armády začal pracovat jako zástupce velitele pražského letiště. Jeho nadřízeným byl slavný válečný stíhač František Fajtl. Netrvalo dlouho, narodil se první syn, a vše vypadalo, že život ve svobodné demokratické společnosti bude mít jen ty dobré a radostné stránky. Přišel však nástup komunistů k moci a život nabral naprosto odlišný směr. To, jak se komunistický režim zachoval k lidem, kteří za svoji zem bojovali a umírali, zůstává pro mě dodnes naprosto nepochopitelná a odsouzení hodná věc. Pro mnohé hrdiny II. sv. války tak nastal

opět nutný odchod z vlasti do exilu. Pro pana Kratochvíla bylo také přítěží jeho manželství s Britkou. Po dramatickém útěku z vlasti začala další životní cesta pro M. Kratochvíla opět v Anglii. Tam prožil zbytek života a je pochován v blízkosti válečných kamarádů na hřbitově v Brokwoodu.

Naštěstí v závěru života poskytl známým a rodině veškeré záznamy, zápisky a také vyprávění za svého pestrého života. Ty byly vydány v knize „NA POSLEDNÍ CHVÍLI“.

Na závěr mi dovoluji být osobní a podělit se s vámi o pohled na tohoto muže. Vzhledem k tomu, že mám o něm poměrně dost informací a také jsem měl možnost se s ním setkat osobně, dovoluji si říct, že to byl na jednu stranu neobyčejně skromný muž s pevným charakterem, ale také nezdolný vlastenec ochotný obětovat vše své vlasti. Pocházel z početné rodiny a zajímavostí je to, že jeho další dva bratři také bojovali v naší zahraniční armádě v II. sv. válce. Čest vaší památce, pane Kratochvíle.

Rostislav Dohnálek

Lidové pranostiky

Netřeba v červnu o déšť prositi, přijde, jak se začne kositi.

Medardova kápě, čtyřicet dní kape – 8. června

Na svatého Jána otvírá se k létu brána – 24. června

Když prší na svatého Prokopa, promokne každá kopa – 4. července

Svatá Markyta vede (vodí) žence do žita – 13. července

Svatá Anna – chladna z rána – 26. července

Co červenec neuvaří, srpen nedopeče.

Svatý Vavřinec – první podzimce – 10. srpna

Slunce-li o Nanebevzetí Panny Marie svítí, lze hojnost vína se nadíti – 15. srpna

KULTURA

Velikonoční strom

Současná zvláštní doba přináší i zajímavé a nové nápady, abychom se mohli v rámci mimořádných opatření propojit a vzájemně potěšit. Díky moutnickým maminkám a jejich nápadu

jsme si v předvelikonočním týdnu ozdobili velikonoční strom. Strom – kočička – vrba jíva, který je v parčíku u fary, jsme nejprve ozdobili čerstvě pletenou velkou pomlázkou. Postupně každý mohl přispět buď svým výrobkem či krásnou ozdobou, kterou

má rád. Díky všem, kteří se zapojili a potěšili ty ostatní, moc děkuji.

I přesto doufám, že se příští rok setkáme osobně při pletení pomlázek v orlovně a opět můžeme také ozdobit všechny keře či stromy v parku u fary.

Lenka Dohnálková

Vítání občánků

Jarní přivítání nových občánků proběhlo 18. dubna 2021 odpoledne. V rámci zvýšených hygienických opatření nám

bohužel děti ze základní školy nemohly přednést pásmo básniček a nové občánky jsme mohli přivítat pouze v doprovodu svých rodičů. I přes tato omezení jsme s radostí mezi námi přivítali Antonii Hamanovou, Jasmínu Sychrovou, Madlen Gargulovou a Richarda Nádeníčka. I když bylo pojetí této akce víceméně komorní, o to víc bylo pro nás (a snad i pro rodiče malých moutnických občánků) potěšením a pozitivním prožitkem v této dost náročné době.

*Lenka Dohnálková
kulturní komise*

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Odemykání jara

„Zimo, zimo, táhni pryč nebo na tě vezmu bič!“ Tato dětská říkanka odstartovala Odemykání jara, které se konalo v týdnu od 22. do 28. března. Pro soutěžící byla připravena trať po obci s deseti stanovišti.

Na každém z nich byl připraven úkol a slovo k zapamatování. A jaké, že bylo heslo? „Chceš mít k jaru klíč? Popros slunce, ať je zima pryč.“ Pro všechny pomocníky jara byla připravena malá odměna.

Barbora Hrdá

Jarní odpadkobraní

Zase jsme se museli v organizaci této akce podřídit omezením, které nám všem přináší tato doba, a proto jsme naši jarní akci opět dělali distančně. Přijde mi, že to i některým sběračům vyhovuje víc, ale mně tam chybí ten kolektiv lidí a možná i ten špekáček, jako taková malá odměna pro všechny zúčastněné.

Jsem rád, že jste se k nám zase přidali a pomohli nám odklidit z přírody, to, co by tam normálně být nemělo. Akce se zúčastnilo 34 dospělých a 38 dětí – už nás předbíhají. Rozdělili jsme je do osmnácti skupin a prošli jsme všechny ulice v Moutnicích, uklidili okolí příjezdových komunikací, všechna dětská hřiště, fotbalové hřiště, biokoridory a lesíky za obcí. Přišla mi i taková zpráva od jednoho účastníka akce a udělalo mi to radost, že máme i pohled na akci za vaší strany, tak se s vámi o ni rád podělím. Doufám, že vás pobaví stejně jako mě a že se se mnou nebude soudit za to, že jsem to zveřejnil.

Krátké hlášení z Odpadkobraní: jarní individuální sběr proběhl bez komplikací. Charakter odpadků odpovídal místu (dostali jsme za úkol uklidit areál fotbalového hřiště a okolí). Kelímky, lahve, krabičky od cigaret, vršky od piva, plechovky. A pozor, nový trend, zmizely pánské ochrany a objevily se roušky, vět-

šinou dětského motivu (i tento nový druh odpadu nám přinesla tato zvláštní doba). S ohledem na moji obuv zůstalo koryto potoka se dvěma papírkami. Taktéž na místě byly zanechány ubrousky s hnědým flekem ve značném stupni rozkladu. Příroda je všemocná a po pár deštích poskytne tento materiál výživu. Úsměvná situace byla, kdy jsem potkal u budovy hřiště paní s pytlím.

Po dotazu, zda taky uklízí Česko, mi sdělila, že ne. Že jen tááá. Ukázala na ubytovnu. V pytli braníky v plastu, popelníky a lahve dávaly tušit, že nejde o naši logistickou chybu v rozdělení rajonu. Kolem prošlo asi pět dětí se dvěma ratlíky. V tom momentě jsem si s poloplným pytlím a gumovými rukavicemi připadal jak blázen. Ale jen na chvíli. Hlavou mi rychle bleskla myšlenka, klid chlapče, jdeš příkladem. Mezi tím pes u sloupku vykonal svoji potřebu a skupina dětí pokračovala dál. Jaký to na ně mělo výchovný efekt, prověří budoucí čas. Samotný úklid nám netrval ani moc dlouho, děti se projely na kole, pohoupaly na houpačkách a těšíc se na oběd jsme byli doma.

Konec hlášení

*Za všechny organizátory
Roman*

Třídění světelných zdrojů je nyní jednodušší

Chováte se zodpovědně, třídíte odpad? Pak jste možná už někdy přemýšleli, kam se žárovkou, když dosvítí. Klasické přímo žhavené žárovky (wolframové i halogenové), které se v domácnostech hojně používaly, než byl jejich prodej v Evropské unii zakázán, se mohly vyhazovat do směsného odpadu. Jiná pravidla ale platila pro zářivky či LED žárovky – tyto světelné zdroje patřily na místo zpětného odběru. Rozeznat od sebe jednotlivé druhy světelných zdrojů je ale čím dál tím těžší. Výrobci přicházejí s novými designy a výrobními technologiemi, takže běžný spotřebitel nemá šanci poznat, o jaký typ světelného zdroje se jedná.

Od 1. ledna 2021 už naštěstí nemusíte tento problém řešit, nový zákon o výrobcích s ukončenou životností nedělá mezi světelnými zdroji rozdíly. Tím pádem všechny spadají do zpětného odběru a měly by se odevzdat do speciálních sběrných nádob či ve sběrných dvorech. U nás v obci se sběrný dvůr nachází v části obce „Pod chaloupkami“ a je v letním období otevřen každou středu v době od 17 do 18 hodin a každou sobotu v době od 9 do 11 hodin.

Zákon zároveň ukládá prodejcem povinnost uvádět u ceny světelných zdrojů, ale i dalších elektrozařízení výši recyklačního příspěvku. Díky tomu hned při placení zjistíte, že jste přispěli na ekologickou recyklaci zakoupeného elektro výrobku, a proto by – až vám doslouží – neměl skončit v komunálním odpadu, ale ve sběrném dvoře.

Speciální nádoby na světelné zdroje

Veškeré světelné zdroje jsou na sběrném dvoře ukládány do speciálních sběrných nádob určených jen pro jejich sběr. Nesmí se míchat s ostatním elektroodpadem. Důvodem je křehkost světelných zdrojů, které by se v kontejneru na elektroodpad mohly rozbít. U kompaktních a lineárních zářivek navíc při jejich rozbíjení hrozí unik toxické rtuti, kterou tyto světelné zdroje v malém množství obsahují. Většina surovin získaných ze žárovek při recyklaci (zejména kovy, sklo a plasty) se následně znovu využije ve výrobě. Díky recyklaci je možné využít více než 90 % materiálů ze sebraných světelných zdrojů.

ekolamp

Společnost EKOLAMP se již od roku 2005 stará o zpětný odběr osvětlovacích zařízení, od ledna 2019 také o malá a velká elektrozařízení. V České republice provozuje síť více než 4300 veřejných i neveřejných sběrných míst. Nejbližší sběrné místo ve svém okolí naleznete na stránkách www.ekolamp.cz.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Blíží se konec školního roku

Konec roku, který přinesl nečekané situace, překotné změny a obrovskou zátěž pro děti, rodiče i učitele, je za dveřmi. Do slovníku všech zúčastněných vnesl slovní spojení, která bychom nečekali: distanční výuka, formativní hodnocení, online hodiny, webinář, google testy atd. V tom aby se vyznal nejen mladý počítačově gramotný žák, ale i dospělý rodič, nestíhající pokrok technologií a v některých případech i prarodiče, kteří se z toho všeho rovnou drželi za hlavu.

Často se mne lidé ptají, co ve škole, jak to zvládáte? Inu, stručně řečeno, zvládáme to. Tak, jako nyní společně ve škole přežíváme pravidelné testování, roušky ve třídách a na chodbách, hodiny bez zpěvu a hlavně soustavné a nečekané změny nařízení – prostě po svém a jak nejlepe umíme. A snad i s čistým svědomím, že svá rozhodnutí děláme pro děti, že nikoho neohrožíme a nikomu neublížíme. Přiznáváme, že občas chybujeme a také, že se snažíme chyby napravovat, když to jde.

Co se nám letos povedlo? Rozhodně jsme se všichni naučili pracovat s počítači a různými aplikacemi – už se toho tolik nebojíme. I v době distanční výuky jsme dokázali dělat něco navíc – a být v tom úspěšní – literární soutěže, domácí tvoření. Naučili jsme se samostatnosti a poznali, co všechno pro nás dělají naše rodiny. Po návratu do školy se nám podařilo rychle navázat na stará přátelství, mnohdy to bylo i lepší, protože jsme měli ze společné práce radost. A jestli se něco nepodařilo? Je možné, že budeme mít v některém učivu zmatek, protože jsme ho neprocvičili. Něco jsme možná vynechali a budeme mít mezeru ve vzdělání. To všechno je možné, může nás to mrzet, ale prodlužovat nebo opakovat školní rok tomu nepomůže. K tomu, abychom byli v dalším životě úspěšní, musíme hlavně mít školu a vzdělávání rádi, pak to půjde samo.

A tak vám, milé děti a vážení rodiče, za všechny zaměstnance školy přeji krásné prázdniny, hodně sluníčka a pěkných chvil

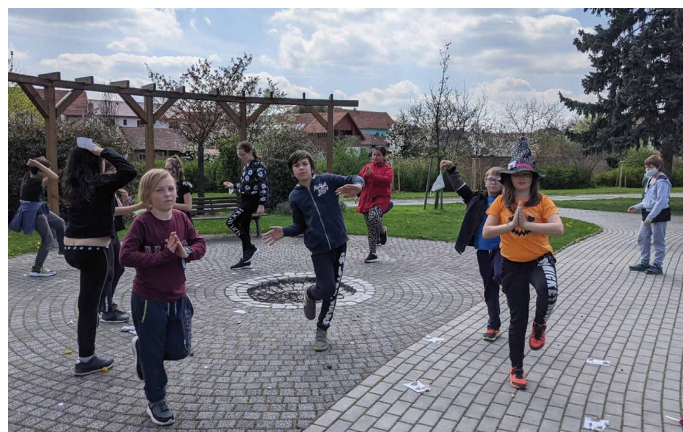
s rodinou. A pevné zdraví.

Milena Emmerová

Sportování online

I přes omezení, která byla během pandemie ohledně tělesných výchov nařízená, jsme se ve škole věnovali také sportu. Během dubna jsme se například zapojili do soutěže tělocvik online, v rámci které každá třída plnila patnáct zábavných pohybových výzev. Úkoly, kterých jsme zhostili, byly opravdu všestranně pohybově zaměřené. Posilovali jsme svaly, zlepšovali kondici, drželi rovnováhu, ale také plnili logické úlohy, při kterých jsme se neméně zapotili. Děti, zaměstnanci školy i někteří rodiče a sourozenci se do plnění výzev vrhli s takovou chutí a energií, že se nakonec všechny třídy umístily v první stovce z 834 přihlášených. Naši druháčci dokonce na 6. místě. Soutěž nám ale nedala pouze dobrý pocit z pěkného umístění, také nás naučila fandit ostatním, mít radost z pohybu a být jedním týmem, který drží při sobě. Byla to zkrátka legrace!

Marie Srovnalová

Děkujeme zdravotníkům

Děti školní družiny se zapojily do výzvy „Děkujeme zdravotníkům“. Svými obrázky chtěly potěšit obětavé lidi, kteří si zaslouží velké DÍKY.

Včela medonosná

- Včela medonosná je jediným hmyzem, který produkuje potravu pro člověka.
- Včely létají průměrnou rychlostí 21 – 24 km/h.
- Jedna včela nasbírá za celý svůj život asi 9 gramů medu.
- Včely nikdy nespí, ale občas mohou být přistřiženy, jak odpočívají v prázdných voskových buňkách.

A to je jen zlomek informací, které děti získaly z materiálu zapůjčeného panem Romanem Formánkem, který nám více sdělí na společném setkání.

Oslava svátku maminek

Na Den matek, který si každoročně připomínáme první květnovou nedělí, jsme se ve škole připravovali dlouho. Děti vyráběly maminkám přáníčka, drobné dárky nebo psaly dopis, co pro ně maminka znamená a čím je pro ně jedinečná...

A přestože dárečky byly v den svátku všech maminek předány, děti dál pracovaly, cvičily, zkoušely...

Rozhodli jsme se totiž, že maminky (ale nejenom je) překvapíme ještě dárkem nemateriálním a v rámci konzultačních hodin, které se konaly v týdně od 17. – 21. května si každá třída se svou paní učitelkou připravila krátké vystoupení, věnované především maminkám a rodičům, ale i prarodičům a všem, kteří se přišli na školní dvůr podívat.

Prvníáci si připravili krásné básničky a potom společně zazpívali písničku od Hradišťanu – Měsíce, doplněnou o umělecké ztvárnění jednotlivých měsíců v roce prostřednictvím vlastnoručně vyrobených klobouků.

Ve druhé třídě propojili nácvik krátké scénky s učivem prvouky. Tématem byla mláďata a v hlavní roli koťátko, které zapomnělo mňoukat. To je teprve nadělení, když takové kotě neví: „jak si mám říct, pro páníčka, že bych rádo misku mlíčka!“ Naštěstí na improvizovaném dvorku na školním hřišti byl dostatek zvířecích kamarádů, kteří nakonec našemu koťátku pomohli. Závěrem druháci zazpívali písničku – opět se zvířátky – Když jsem já sloužil...

Ani třetíáci nezůstali pozadu a svoje krátké vystoupení pojali hudebně a dramaticky zároveň. Předlohou jim byla skladba Heleny Vondráčkové a Václava Neckáře – Miluju a maluju. Nemalým překvapením pak jistě byl krátký video klip, který děti vytvořily spolu s paní učitelkou z vlastních fotografií. Po jeho shlédnutí ukápla nejedna slza dojetí.

Čtvrtáci pracovali s knížkou Márie Ďuričkové *Není škola jako škola* (a není žák jako žák). Na motivy této knihy žáci vytvořili čtyři krátké scénky, ve kterých nás přesvědčili, že název knihy se opravdu neplete. Není škola jako škola. a není žák jako žák...

A nakonec pátáci (jejich vystoupení bylo opravdu až na samý konec týdne) pojali svoje krátké vystoupení jako neformální rozloučení se školou. V krátké, vtipné scéně ze školního prostředí prokládané písničkami, za doprovodu drumbenů a kytary... sobě a možná i nám připomněli, že jejich působení na naší škole se pomaličku krátí...

No, ještě chvilku si je tady necháme a pak jim všem budeme přát hodně úspěchů a štěstí na jejich nových školách. Tak ať se vám daří!

Eliška Zemánková

Den dětí

Každý rok uspořádáme pro děti program na Den dětí. Letos žáci čtvrtého a pátého ročníku dali hlavy dohromady a vymysleli společně stopovanou do Nesvačilk.

Před samotnou cestou připravili čtvrtáci a pátáci úkoly pro své mladší kamarády. Cestou jejich kamarádi určovali názvy rostlin a ptáků, které můžeme vidět v našem okolí, rozšířili remízky o několik nakreslených stromů. Nejenom prvníáci, druháci a třetíáci, ale i starší žáci, plnili cestou úkoly.

Každá správná stopovaná končí pokladem a naše nebyla výjimkou.

Poklad ale nebyl koncem naší výpravy. V Nesvačilkce jsme si za účasti místního faráře PhDr. Mgr. Reného Strouhala a tesaře pana Davida Šebesty prohlédli kapli Panny Marie Bolestné a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací.

Dramatický kroužek

Letošní rok nám přinesl řadu úskalí s přípravou představení, které s dětmi nacvičujeme v dramatickém kroužku. Distanční výuka nám ho zcela přerušila, zákaz slučování tříd nám ztížila nácvik společného představení dětí z 1. až 5. ročníku. Abychom mohli nacvičovat, rozdělili jsme části pohádky po třídách.

Vyrobili jsme si masky, připravili rekvizity a věříme, že naše společné představení „Zpátky do pohádky“ uvidíte.

Název vymyslely samy děti. A proč „Zpátky do pohádky“? Vlkhladá knížku, ze které vypadl. Je to ale velký problém najít tu svou, protože knihovna je plná knih a najít tu správnou, není vůbec jednoduché, ale chce zpět. Zpět do své pohádky, zpět za svou Karkulkou. **Zda se mu to podaří, můžete vidět v pondělí 21. 6. v 16:30 h na školním dvoře.**

Těšíme se na Vás.

Lenka Salzburgerová

Zásah hasičů u hořícího vykolejeného vlaku

Literární práce Vojty Majora, se kterou se umístil na třetím místě v krajském kole Požární ochrana očima dětí:

Byl večer jako každý jiný. Šel jsem se projít a najednou uslyším ránu.

Od železniční tratě se vyvalil oblak dýmu. Běžel jsem k místu nehody a cestou jsem vytočil linku 112. Ozval se operátor: „Linka 112, jak vám mohu pomoci?“

„Dobrý den, tady Vojtěch Major, jsem u železniční nehody, kde vykolejil nákladní vlak se dřevem a začal hořet.“

„Ano a kolik ti je let?“

„Deset.“

„Dobře, je někde poblíž nějaký dospělý?“

„Ne, není, ale ve vlaku vidím uvízlého strojvedoucího.“

„A řekni mi, kde se nacházíš?“

„Nacházím se poblíž Sokolnic směrem na Brno.“

„Uměl bys to místo blíže specifikovat? Není poblíž například sloup veřejného osvětlení?“

„Ano je.“ „Dobře, tak jdi k němu a zhruba v úrovni tvých očí je na štítku číslo, přečti mi ho.“

„Ano, počkejte chvíli. Tady je to, 4315.“

„Dobře, posílám na místo veškerou pomoc. Vidiš strojvedoucího? Je při vědomí?“

„Ano je při vědomí, nechce, abych se přibližoval k vlaku.“

„Dobře, jdi k silnici, vykekej na pomoc a pomoz jim lépe najít místo události.“ „Dobře, na shledanou.“

„Na shledanou.“

Po chvíli přijeli profesionální hasiči, záchranáři a policie. Ukázal jsem jim místo události. Vzápětí přijeli dobrovolní hasiči z okolních obcí, drážní hasiči a drážní inspekce.

Část hasičů se věnovala vyprošťování strojvedoucího společně se záchranáři, další hasiči se věnovali hašení a ostatní zabezpečovali okolí nehody. Policie zabezpečila a uzavřela oblast. Hasiči vyprostili strojvedoucího a záchranáři ho odvezli do nemocnice na vyšetření. Policie se mě ptala, jak k neštěstí došlo.

Řekl jsem jim vše, co jsem viděl. Hasiči po několika hodinách zdolali oheň a odjeli. Místo se předalo drážní inspekci, která začala s vyšetřováním příčiny nehody. Zjistila, že příčinou byla technická závada na vlaku, která způsobila vykolejení.

Druhý den byl vlak posazen na koleje a byl otažen. Po propuštění z nemocnice mi strojvedoucí přišel poděkovat za záchranu života.

Školní výlet

Hurá! Jedeme! Už se těšíme!

Tak a podobně zněly děti v autobuse, který směřoval k Papouščí ZOO do Bošovic. Ráno do něho nasedly děti z 1., 2. a 3. třídy ZŠ v Moutnicích.

Batůžky, svačiny a kapesné na suvenýry, tím byli všichni vybaveni a hlavně dobrou náladou. Do ZOO jsme přijeli okolo 9 ráno, tam nás přivítala milá paní majitelka. Už z dálky nás také vítal křik opeřených krasavců. Rozdělili jsme se do dvou skupin a navštívili různá zákoutí ZOO, které čítá kolem 50 druhů papoušků a je jediná v Evropě. Nejvíce se líbil dětem Kakadu bílý nebo Ara ararauna. Připadli jsme si jak někde v Karibiku.

Kdo už se nabažil pohledu na papoušky, zašel si pohladit králíčka nebo nakrmit kozu. Po krátkém občerstvení jsme si vyslechli přednášku, a také se něco naučili.

Na konec našeho výletu nemohlo chybět nakupování suvenýrů a dárců pro rodinné příslušníky.

Některé děti byly pozorné a vhodily do kasičky u vchodu příspěvek na ZOO. Mnohé si vychutnaly zmrzlinu v místním stylovém bistro. A pak už jsme vyrazili ke škole.

Při jízdě přes Těšany jsme přibrali druhou partu starších školáků, kteří ráno vyrazili pěšky do Těšanské kovárny a muzea. Žáci 4. a 5. ročníku si prohlédli expozici kovářství, moc se jim líbila prohlídka lidové vesnické světničky – byly zde zajímavé předměty denní potřeby, které už dnes skoro neznáme – např. spací rozkládací lavice. Také oni se mohli vybrat upomínkové předměty – nejčastěji mince – a nakoupit zmrzlinu. Když jsme vystupovali z autobusu, všichni byli nadšení a plni zážitků. Děti si po tak dlouhé pauze užily svých spolužáků a zaslouženého výletu.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Zprávičky z naší školičky

Desátého května jsme se mohli po delší pauze opět všichni vrátit do školky. Děti ze společného setkání měly velkou radost, což nás velmi potěšilo.

Po celou dobu, co byla školka uzavřená, jsme se snažily všem dětem a jejich rodičům poskytovat materiály a náměty k různým

činnostem, které jim byly alespoň malou náhradou za pravidelnou denní výuku. Předškoláci měli distanční výuku povinnou. Tímto děkujeme rodičům za spolupráci a kladný přístup. Dále bych chtěla poděkovat paní učitelce Marešové, která měla tuto činnost na starosti a ujala se jí velmi zodpovědně a profesionálně.

I v letošním školním roce jsme přišli o řadu naplánovaných aktivit. Ale samotný konec roku už nám naše plány nic nezkazilo a my jsme tak mohli absolvovat školní výlet, loučení s předškoláky. Užili jsme si i spoustu dalších zábavných programů.

Loučíme se se 14 dětmi, které po prázdninách nastoupí do základní školy. Pevně věříme, že v další etapě svého života budou úspěšní a spokojení. Nově přijatých dětí máme v tuto chvíli 19, vyhovělo se všem podaným žádostem.

Na závěr děkuji všem kolegyním za spolupráci v letošním školním roce a přeji nám všem, aby následující školní rok již probíhal bez vážnějších komplikací.

Užijte si pohodové léto hlavně ve zdraví.

*Za mateřskou školu
Bc. Leona Kolková*

Informace o přijímacích řízeních

Přijímací řízení do základní školy:

Žádost podalo 18 dětí. Přijato bylo 15 dětí, 3 děti mají schválen odklad povinné školní docházky.

Přijímací řízení do mateřské školy:

Žádost podalo 19 dětí. 16 dětí je z Moutnic, 3 děti z jiného spádového obvodu. Přijaty byly všechny děti.

KNIHOVNA

Žádáme čtenáře, kteří mají dlouhodobě vypůjčené knihy z knihovny, aby je vrátili do 28. července. Za knihy vrácené do tohoto data nebude vybírán poplatek z prodlení. Knihovna je otevřená každé pondělí od 17.30 do 19.30 a každou středu od 16.30 do 18. 30. Děkujeme.

Kateřina Flajšingerová

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

FARNOST MOUTNICE

Nesem vám noviny

Milí spoluobčané, kalendářní rok, který nově a nově prožíváme, je propletený s církevním, respektive liturgickým, nejen o Vánocích, Velikonocích či patrocinu kostela (a tím s hody). Je všeobecně bohatý na lidové tradice i ritualizaci osobních příběhů v křtech, svatbách nebo pohřbech. Je propojen s evropskou kulturou, patří k ní podobně jako její základy v řecké filosofii či římském právu.

Ale jistě vás zajímá i něco dalšího, co se v roce 2021 děje, ať památkového či pastoračního. Dovolte tedy, abych vás seznámil s dalším děním ve farnosti.

Centrální socha Krista z farního kostela sv. Jiljí s románsko-gotickým jádrem a barokní přístavbou v Moutnicích

Pokračujeme v restaurování. Ovšem i v nových jednáních, neboť dle vědců a památkových institucí se jedná o největší objev z pozdní gotiky za několik desetiletí v České republice. Má to své výhody a žel ještě více nevýhod.

Každopádně nás těší tak zdařilá řezba a vůbec gotická práce! Je potěšitelné, že mnoho našich občanů dává jasno najevo, že jsou schopni a ochotni se o tak vzácné dědictví našich předků postarat a neukládat jí do muzeí a galerií. Děkujeme!

Děti moutnické základní školy v novostavbě kaple

Jak jste jistě zaznamenali, v obvodu naší farnosti – v obci Nesvačilka – vzniká architektonicky unikátní kaple jako příspěvek našeho regionu do duchovního a kulturního dědictví národa. Vyrůstá z hlíny, kamene, dřeva a skla. Dominantou kaple je lamelová 17 m vysoká konstrukce z jedlového dřeva pospojovaná za pomoci dubových klínů. Středovou statiku zajišťuje 7 ručně tesaných trámů o průměru 70x50cm a 15 m dlouhých. Venkovní fasádu zdobí modřínové dřevo. Završena bude ocelovou 13 m věží. Přibude k ní ještě jabloňový sad a kamenná křížová cesta. Vejce ve střeše symbolizuje nový život, znovuzrození. Kříž v trámech vyjadřuje vykoupení a lásku Boha k člověku. Kámen soklu znamená těžký pozemský život. Je jako lidé: malí, velcí, pestré společenství... a práce s nimi dá zabrat. Okno uprostřed střechy je průstupem do nebe. Roste z Boží přírody: vespod udušaná hlína, kámen veprostřed, nad tím ční dřevo.

V rámci návštěvy dětí naší základní školy nebyla podnětná jen tato stavba, ale i nekončící otázky dětí. Ptaly se, jak se vybírá takových 7 kmenů v celém velkém lese, jak dlouho trvalo tesání, co znamenají okna v tubusu apod. Zaujal je návrat ke starým řemeslům tesařství a kamenictví i návaznost materiálů přírody. A když jsme si říkali, že v kapli bude oltář jako velký stůl v rodině, po němž mnohé maminky touží, aby se všichni její členové u něho v jednotě scházeli, bylo to pro ně impulsem k úvahám, jak vlastně v jejich domovech žijí.

První svaté přijímání

O jedné z červnových nedělí vždy míří do farního kostela více lidí než jindy. Před ním se schází děvčata a chlapci oblečení jako nevěsty a ženichové. S velkou slávou a radostí. Mezi

největší slavnosti v českých a moravských farnostech totiž patří první svaté přijímání a k nim i sváteční oblečení. Republikově se jedná o tisíce dětí a říká se jim prvokomunikanti. Není to jen krásná a dojemná podívaná, ale především jedinečná cesta každého chlapce nebo děvčete k Bohu.

Při prvním svatém přijímání může dětem slavnostní oblečení pomoci pochopit, že se setkají s někým, kdo si zaslouží naši úctu. Přirovnává se jim to k svatbě, kdy se jejich tatínek a maminka dávají jeden druhému na celý život. Je to jejich první den. Ostatní dny už pak nemají svatební šaty, nemají květiny, ale stále znovu jako by opakují slova svatebního slibu, který si dali. Po mši povětšinou následuje společné fotografování a oslava doma v kruhu rodiny, kmotrů a přátel.

Děti si domů odnášejí upomínku na celou slavnost, protože první svaté přijímání je pro každého věřícího dnem, jehož datum je dobré si pamatovat a připomínat. Jedná se o pamětní list, do něhož kněz dopíše jméno a příjmení dítěte, farnost a název kostela, kde se slavnost odehrála. Nejednou je to obrázek Poslední večeře Páně. Je výmluvný. Děti na něm vidí, že jsou na tom podobně jako apoštolové: i jim Ježíš dává Boží pokrm a oltář v kostele je něco jako stůl ve večeradle. Od té chvíle bude Ježíš tajemně vstupovat do jejich srdce. Křesťané věří, že jim takto očišťuje srdce, dává sílu do života, přibližuje nebi.

Všem letošním prvokomunikantům tedy hodně radosti a šťastnou duchovní cestu!

Moutnice familiérně

Že je rodina základním stavebním kamenem společnosti, platí odjakživa. A nic to nezmění. V těžkých časech životních otřesů stejně jako v době harmonie. Právě v covidové éře bývala často jedinou oporou v naší izolaci. Sice jsme na sebe leckdy naráželi, čas od času přišla i ponorková nemoc a z „home office“ nebo dálkové výuky nám doma tekly nervy, přesto se ale máme vždy rádi a držíme spolu. O tom přece rodina je!

Faktem ale zůstává, že citelnější vliv médií na dětské hodnoty, na proměny v mužské a ženské roli či na nárůst opakovaných manželství otočil tradiční vnímání rodiny skoro vzhůru nohama. I přesto její význam a funkci ničím nenahradíme.

V historii přitom bývalo chápání rodiny ještě širší. Ve starověku nebo středověku představovala rozsáhlou domácnost se společenstvím, jež žilo pod jednou střechou a společně hospodařilo, avšak narozdíl od moderní současnosti podléhalo jen jedině, absolutní autoritě: hlavě rodiny. Součástí takové rodiny ovšem zdaleka nebývali jen pokrevní příbuzní, ale také čeleď, služebnictvo, tovaryši. A co teprve pojetí rodiny jako rodu, v němž se udržovala a také dědila jednota moci a rodového majetku!

Rodina v širším pojetí může být farnost, obec, spolky. Vy, obyvatelé Moutnic, jste její hlavou. Bez ohledu na věk a na „občanku“. Období po pandemii může darovat nový začátek i v této rodině: s větší lehkostí dát do pořádku, co jsme si kdy kdo řekli či udělali, začít si nově pomáhat. Snad se podaří...!

A v každé slušné rodině se děkuje: velké díky za vše hezké, co můžeme vytvářet!

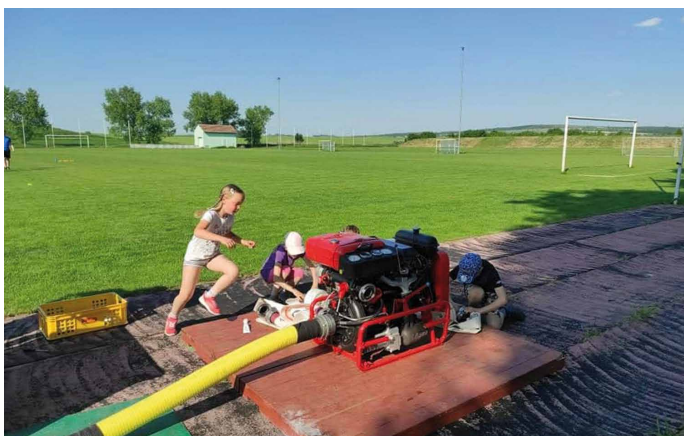
Za farnost s přáním všeho dobrého

pater René Strouhal

SDH MOUTNICE

Činnost dětí

Během zimních měsíců probíhala online Covidová soutěž, kdy jsme dětem zadávali hasičské úkoly, které doma plnily, a následně videa posílali vedoucím k vyhodnocení. Ráda bych touto cestou poděkovala všem rodičům za aktivní účast a čas, který věnovali této výzvě a s dětmi se aktivně do soutěže zapojili.

V dubnu jsme pro děti připravili hasičskou cestu obcí Moutnice, pro děti byly připravené úkoly, které měly prověřit jejich hasičské znalosti a zkušenosti. Účast byla hojná a děti prokázaly, že během pandemie Covidu toho moc nezapomněly.

27. května jsme oficiálně opět zahájili dětské hasičské tréninky. Počasí nám v posledních dnech přeje, tak jsme s dětmi mohli trénovat nejoblíbenější disciplínu – požární útok. Do konce školního roku se budeme scházet každý čtvrtek a budeme trénovat a připravovat se na novou soutěžní sezonu.

Sběr železného šrotu

Sběr železného šrotu byl původně plánovaný na březen, ale

vzhledem k pandemickým opatřením jsme byli nuceni ho přesunout. Sběr železného šrotu proběhl v novém termínu, v sobotu 29. května. Tímto děkujeme všem spoluobčanům, kteří počkali na nový termín a do sběru nám přispěli. Letošní sběr se vydařil hlavně díky vaší pomoci, které si vážíme. Utržené peníze použijeme na podporu sportovních družstev mužů, žen a dětí.

Rodinný den s hasiči

O víkendu 29. až 30. května jsme si pro děti, rodiče, a vlastně všechny občany Moutnic připravili místo tradičního Dne dětí za hasičkou Putování kolem Moutnic. Na připravené trase, která byla dlouhá asi 5 km, byly připravené různé zábavné úkoly a hádanky, které účastníci plnili a také sami sebe bodovali, a troufám si říct, že někteří velmi poctivě!

Doufám, že jste se pobavili, zasmáli, zadováděli si na skákacím hradě a někdo si i jistě troufl „válet sudy“ z našeho moutnického super kopce! Na cestě u čističky odpadních vod můžete ještě po nějakou dobu vyzkoušet zábavnou pohybovou trasu.

I když nám počasí moc nepřálo, rodinného dne se zúčastnilo asi padesát dětí a rodičů, kteří v neděli obdrželi u hasičky malou odměnu za splněné úkoly.

Příští rok se snad setkáme zase tradičně u hasičky všichni společně za doprovodu hudby, dovádění klaunů, plnění zábavných úkolů, hopsání na skákacím hradě u dobrého jídla a pití.

Budeme se na vás těšit!!!

*Jiří Dohnálek
SDH Moutnice*

SK MOUTNICE

Fotbalový kroužek

A je to tu. Po covidové pauze jsme opět začali s fotbalovým kroužkem. Snad každý malý klouček touží stát se úspěšným fotbalistou, kterého zná celý svět. Umět ovládat veškeré cviky s míčem, znát veškeré triky a figly, jak dát branku. Proč dát Vaše dítě zapsat do fotbalového kroužku a pěstovat v něm zájem právě o tento sport, který patří mezi nejoblíbenější sporty ve světě? Možná Vás to překvapí, ale ve fotbalovém kroužku nejde jen o kopání do míče. Cílem kroužku je naučit děti nejen základům fotbalu, ale i píli, soustředění, ochotě překonávat překážky, brát sport jako zábavu, spolupracovat s kamarády a také nést vlastní zodpovědnost k sobě i spoluhráčům. Do lekcí fotbalu zařazujeme i motorická cvičení, která pomáhají rozvíjet všeobecné pohybové návyky, dovednost a celkovou obratnost (opičí dráhy, úponová cvičení, základní gymnastická cvičení).

Kroužek začal 18. května, kdy se sešlo 15 dětí, a bude každé úterý od 16 do 17 hodin. Po skončení na děti čeká odměna (pizza). Do kroužku se mohou přihlásit nejen chlápci, ale i děvčata. Více informací u hlavního trenéra Pavla Hrančíka.

Pavel Hrančík

Opravy v nové hlasatelně

Jako v předešlých zpravodajích, tak i v tomto čísle Vás budu informovat o pokračujících pracích při generální opravě hlasatelně. Byla natřena všechna okna, jak okna směrem do hřiště, tak také jedno boční okno. Na novou betonovou podlahu byla nanášena stěrka, na kterou bude speciální firma pokládat parkety od firmy pana Hrdličky. Práce už finišují a blíží se k závěru. Všichni z výboru SK Moutnice už se těší, až bude tato místnost dokončena a budou zde kromě hlášení při fotbalových zápasech také probíhat schůze výboru a různá setkání a jednání, protože tato místnost bude do budoucna sloužit také jako klubovna našeho sportovního klubu.

Informace ze sportovního úseku

Jak jistě víte, jarní část sezóny 2020/2021 byla z rozhodnutí FA ČR (fotbalové asociace České republiky) – lépe řečeno kvůli epidemiologické situaci předčasně zrušena, a tím pádem také celá sezóna 2020/2021 byla ukončena. Protože články do

zpravodaje se připravují dopředu, v době, kdy budete číst tyto řádky, už bude na valné hromadě konané 3. června znám jeden z dvojice kandidátů na předsedu FA ČR – jsou to Petr Fousek a Karel Poborský. Jeden z nich bude novým předsedou.

Co se týče našeho OFS Brno – venkov, volby proběhly na valné hromadě okresu a novým předsedou zastávajícím proreformní proud, který má očistit český fotbal, se stal Jan Zycháček ze Šlapanic, který je zkušeným fotbalovým funkcionářem. No a do sportovně technické komise (STK) OFS Brno – venkov byl k velké radosti fotbalistů z Moutnic zvolen člen SK Moutnice, který bude opravdu zastupovat náš klub, naše zájmy a ne někoho jiného, tak, jak to bývalo v minulosti, zvýší prestiž Moutnic na fotbalové mapě a „opráší“ zašlé a zapomenuté tradice kvalitních moutnických funkcionářů. Tím Moutničkem ve fotbalových službách okresu bude „moje maličkost“. Tato STK řídí průběh všech mistrovských soutěží řízených OFS Brno – venkov. Řídí a kontroluje soutěže od těch nejmenších z přípravek až po okresní přebor mužů. Čeká mě a celou komisi spousta práce, ale už se všichni na tuto práci těšíme, protože máme rádi fotbal. A co je nejdůležitější? Moutnice budou opět u toho, když se bude rozhodovat, a mladí členové našeho klubu mohou získat vícero rad a zkušeností hned z první ruky.

Z historie moutnické kopané

Vážení spoluobčané,

ještě než začnu opět vzpomínat na všechny ty události, vzpomínky, zápasy, jmenné a bezejmenné hrdiny, kteří tvořili celou tuto v příštím roce již devadesátiletou tradici moutnické kopané, dovoluji mi vyjádřit jednu velkou prosbu. Prosím všechny spoluobčany – nejen ty dříve narozené, ale i mladší ročníky, kteří po svých rodičích a prarodičích vyklízejí půdy, komory a různá stará zákoutí ve svých domech: pokud byste našli staré fotky, vlaječky nebo jiné artefakty spojené s fotbalem, prosím kontaktujte mne na adrese Robert Ostrovský, Moutnice 339.

Děkuji velice všem těm, kteří už mi staré fotografie půjčili. Po oskenování a doplnění jmen všechno poctivě vrátím v pořádku majitelům. Chtěli bychom z toho čerpat na oslavy výročí 90 let moutnické kopané a sepsání tištěné publikace zahrnující tuto historii.

Historie založení a sportovní činnosti oddílu kopané v Moutnicích

Před 89 lety, tedy v roce 1932, byl v Moutnicích založen fotbalový klub SK Moutnice – Rozařín. Zdá se to být nedávno, co jsme se sešli při oslavách 50 roků, a už to bude příští rok 90. výročí. Skoro 90 let fotbalu, to je již dlouhá doba intenzivní, odpovědné práce, hodně zápasů, plno různých zážitků, radostných i smutných chvil, která zaslouží naše vzpomínky a poděkování za rozkvet tohoto odvětví sportu v naší obci. Kopaná se hrála v Moutnicích již před rokem 1932. Hrávalo se na různých „plátcích“, někdy jen s obyčejným hadrákem. Hlavními průkopníky kopané v naší vesnici byli:

Jaroslav Hrdý, Václav Procházka, Jaroslav Haman, František Sedláček, Vladimír Konvica, Štěpán Svoboda, Ladislav Janoušek, Ladislav Zemánek, Josef Fasora, Martin Janoušek, Karel Procházka, František Hájek, Václav Páral, Josef Boháček, Adolf Hájek, František Páral, Václav Doležal a jiní.

Úspěchy kopané v ČSR dávaly podněty ve všech oblastech k zakládání sportovních klubů; také u nás v Moutnicích došlo tedy podle vzpomínek zakladatelů k ustanovení SK Moutnice – Rozařín v roce 1932. První písemné dokumenty se zachovaly z počátku roku 1933.

Jedno z prvních mužstev v Moutnicích

Stojící zleva: František Husák, Václav Páral, Martin Janoušek, Alfons Formánek, Václav Doležal, Jaroslav Hrdý, František Sedláček

Klečící zleva: Jan Vozdecký, Adolf Hájek, František Hájek

Vpředu zleva: Stanislav Křivánek, Jan Krása, Jan Staněk

Výbor, který zahájil činnost oddílu:

Předseda: Štěpán Páral

Místopředseda: Ladislav Čermák

Jednatel: Jaroslav Hrdý

Pokladník: Matěj Kroupa

Členové výboru: František Husák, Matěj Otrisal, Josef Svoboda, Augustin Fiala, Václav Páral, Jan Švábenský

Mužstvo z roku 1935

Stojící zleva: Josef Hájek, Josef Boháček, Josef Fasora, František Hájek, Adolf Hájek, Jaroslav Haman (holič), Stanislav Vlček, Štěpán Svoboda, Václav Král, Václav Doležal, Ladislav Zemánek

Nastaly starosti sehnat potřebné rekvizity a hlavně hřiště. Jednáním s obecní radou v Rozaříně se podařilo pronajmout neplodné pozemky na tzv. Jezírkách a zde, po velkých úpravách, bylo vybudováno hřiště, a to napříč od silnice o rozměrech cca 60 x 40 metrů. Bylo to na hřiště velmi malé, pro tehdejší podmínky to však byla věc velkého významu. Postupně pak docházelo k rozšiřování hřiště až na velikost 90 x 60 metrů. Na tomto hřišti se pak hrávalo až do roku 1957.

*Robert Ostrovský
SK Moutnice*

HOME BREWING – DOMÁCÍ VAŘENÍ PIVA

Homebrewing – Domácí vaření piva

Ať máte rádi pivo, nebo ne, určitě jste v posledních letech zaznamenali, že je čím dál častěji slyšet o boomu minipivovarů a domácího vaření piva.

Velkým pivovarům vzniká konkurence, které se velké pivovary snaží čelit produkcí novinek různých Biterů, Ejlu a Ip s nevalnými výsledky.

V republice je dnes přes 400 minipivovarů, čímž se začínáme blížit historickému stavu. V nejbližším okolí fungují minipivovary v Bratčicích, Rajhradě, Sokolnicích a Hustopečích... Skoro v každé obci je také nějaký domácí sládek, celkem jich je minimálně 2000.

Na začátku roku 2017 jsem se taky pustil do prvních pokusů. Jako ostatní jsem také začínal s vařením v hrnci na sporáku a elektrickém zavařovacím hrnci po 20 l. U některých nadšenců to končí až třeba dokonalou počítačem řízenou zmenšeninou

průmyslového pivovaru v ne-rezi, včetně CK tanků. Někteří, včetně mě, zůstávají věrní svému kastrolu a památeční vařečce.

Probíhají také různé soutěže doma vařených piv v různých pivních stylech. Komunita domácích sládků je pospolitá a přátelská. Sdružuje se v Cechu domácích pivovarníků.

Domácí vaření piva podléhá nahlášení na Celním úřadě, je omezeno maximálním ročním objemem uvařeného piva na domácnost a je určeno pro vlastní spotřebu.

Je několik možností, jak si doma uvařit pivo

Mladinový koncentrát – instantní pivo, které se jen rozředí teplou vodou a nechá vykvasit přiloženými kvasinkami. Příležitostné povyražení dobré, ale...

Vaření ze sladového výtažku – zahuštěná sladina se rozředí teplou vodou a provádí se klasický hodinový chmelovar s přidáním chmele a zakvašení kvasinkami dle výběru – víc možností k lidové tvořivosti.

Vaření ze základních surovin se všim všudy. Existuje celá řada různých typů sladů od základních ječmenných světlých přes pšeničné, žitné, karamelové, čokoládové, nakuřované, pražené... Existují i desítky různých odrůd chmele od klasického českého Žateckého poloranného Červenáku, přes německé, americké a novozélandské odrůdy s příchutěmi a vůněmi květinovými, ovocnými nebo kořenitými. K tomu přidejme spoustu různých kmenů a druhů kvasinek, které z toho vytvoří pivo vybraného stylu s námi požadovanými chuťovými vlastnostmi.

Vaření piva ze surovin začíná procesem rmutování – namletý slad ve vodě se při různých teplotách kolem 70 st. C pomocí enzymů obsažených ve sladu přeměňuje ve sladký roztok – sladinu (škroby se mění na jednoduché zkvasitelné cukry). Proces pokračuje zcezováním a vyslazováním, následně chmelovarem (povařením s chmelem) získáme pивní mladinu, kterou po vy-

chlazení zakvasíme pivními kvasinkami. Po 4 až 10 dnech kvašení získáme mladé pivo, které je potřeba naplnit do nádob nebo lahví a nasytit CO₂, aby získalo říz a pěnu a nechat jej potřebnou dobu nalezet v chladnu. A potom Dobrou chuť!

Klasická piva, na která jsme zvyklí, jsou většinou spodně kvašené ležáky, které se vaří hlavně u nás a v Německu. Existují i piva svrchně kvašená, která se vaří především v Británii a USA jsou to různé Ejly (ALE) a IPY. Nejzajímavější pivní zemí je asi Belgie, kde se vaří nejpestřejší směsice různých stylů a typů piv.

Každý to má jinak. někomu chutná jen to jeho, které pije celý život a je na něj zvyklý, jiný rád ochutná všechno dobré a zajímavé, co potká, a někdo si uvaří, na co má zrovna chuť.

Na některých akcích v obci jste už měli možnost okošťovat nějaké produkty domácího mikropivovaru. Ať to byl Den obce, Rozárovské hody, Vostatky, naposled Noc kostelů na Nesvačilské kapli. Navštěvujte obecní a farní společenské akce, třeba se potkáme u ochutnávky moutnického domácího.

S tradičním pivovarnickým pozdravem
Dej Bůh štěstí!

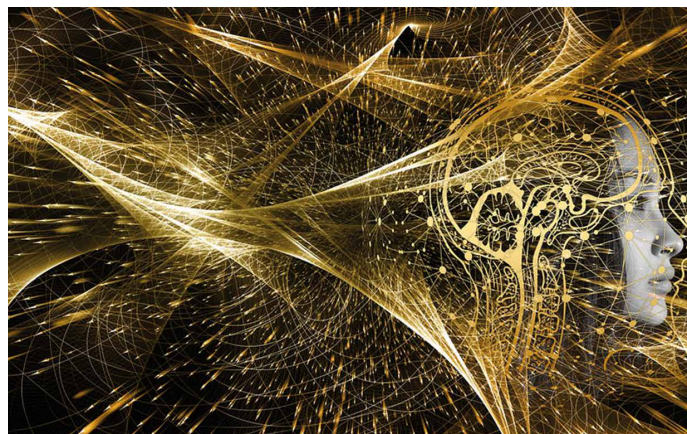
Jiří Novotný

VĚDĚLI JSTE ŽE...

Věděli jste že...

Když v dnešní době jen tak pročítáte články v novinách, časopisech anebo na internetu, jistě mi dáte za pravdu, že se lidé dost a nebo víc věnují svému zevnějšku a už méně svému vnitřnímu já. Já vím, je to logické a vždycky to tak bylo, že na ten první pohled vás druhý člověk „soudí“ – pěkná postava, dobře upravené vlasy, nehty, pěkně střižený oblek nebo krátké šaty, a tak si na tom dáváme záležet, abychom vypadali z vnějšku pro ostatní dobře. Ale co uvnitř?

Po tomto roce, kdy polovina národa pracovala z domu, většina kulturních akcí byla zrušena, člověk nemohl sportovat, zajít si do restaurace s přáteli anebo s rodinou na oběd, to v nás určitě zanechalo taky nějaký ten šrám. Teď, když se vše rozvolňuje, tak se zase budeme snažit většinu dohonit, ale nezapomínejme na svoje vnitřní já. Věnujte čas jen sobě, víc odpočívajte, běžte do přírody a nesnažte se to vše zase rychle vrátit do původních kolejí.

Věřte, že vaše tělo vám za to určitě poděkuje. Říkáte si asi, kam to zase směřuji. Jak se snažíme přivést k dokonalosti naši tělesnou schránku, neměli bychom zapomínat i na to, co nás řídí

a bez čeho bychom byli jen prázdná nádoba, a to je náš mozek. Je to orgán jako každý jiný a jeho tréninkem bychom se měli zabývat každý den stejně, jako když chodíme do fitka. Pojďme si říct pár zajímavostí o tomto orgánu:

Víte, že:

1. Nedostatek kyslíku v mozku po dobu 5 až 10 minut vede k jeho trvalému poškození.
2. Váš mozek se vyvíjí až do 40 let.
3. Když jste vzhůru, mozek produkuje dostatek elektrické energie k napájení malé žárovky.
4. Lidský mozek má stejnou konzistenci jako tofu.
5. Není žádný rozdíl mezi levým a pravým mozkem. Je to mýtus. Oba spolu spolupracují.
6. Mozek považuje zklamání z odmítnutí za fyzickou bolest.
7. Mozkové buňky reagují na alkohol do 6 minut.
8. Když se naučíte něco nového, změní se struktura vašeho mozku.
9. Lidský mozek se skládá z přibližně 100 miliard neuronů a bilionu gliových buněk.
10. V klidu spotřebuje mozek 1/5 kalorie za minutu.
11. Máte zhruba 70 000 myšlenek denně.
12. Polovina mozku může být odstraněna chirurgicky bez vlivu na osobnost nebo paměť.
13. Lidské mozky jsou o 10 % menší než před 20 000 lety.
14. Nedostatek spánku může zmenšit váš mozek.
15. Průměrná inteligence lidí vzrostla od roku 1950 o 20 IQ bodů.

Roman Formánek

VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice z. s.

Okénko místního Vinařského spolku „Vinum Bonum Moraviae vinaři Moutnice“

Malá rekapitulace uplynulého období:

Vinaři „ladí“ svoje produkty ročníku 2020 ve sklepech pravidelným pozorováním a ochutnáváním, což jinak samozřejmě nejde. Vína červená jsou uložena v sudech pro naležení na pozdější dobu, je jasné že ležením se kulatí a získávají na kvalitě, bílá vína se „leští“ a má-li vinař záměr lahvovat, musí vínu dát maximální péči k perfektnímu výsledku. Jak už bylo uvedeno, ochutnávka je součástí těchto činností, vinař se rád podělí o názor, přijdou-li zájemci si odkoupit víno k našim členům pro účely přátelského posezení s přáteli či k rodinným oslavám, anebo jenom tak na chuť. Zdá se že, doba odřikání pomalu pomíjí a opět se budeme moci setkávat jako dříve.

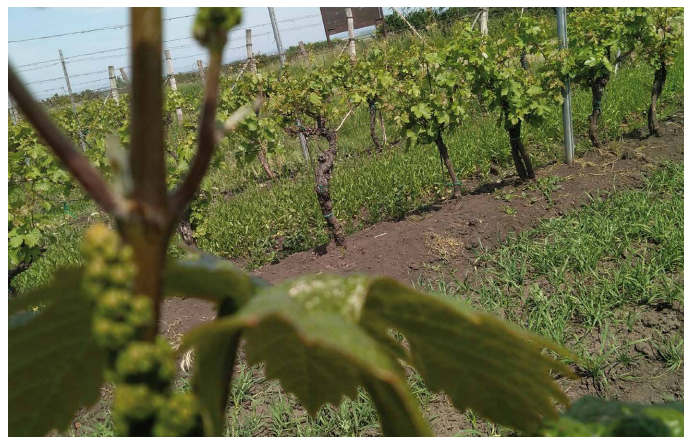

Nyní k aktuální situaci ve vinicích:

Právě uplynulo jarní období, je zřejmé že každý rok je jiný, člověk ať se snaží, jak chce, příroda jede po svém a člověk se musí přizpůsobit a ne naopak, jak mnohdy čteme nebo slyšíme v médiích. Jaro bylo poměrně chladnější, a čeho si vážíme velice i deštivé, konečně napršelo a se srážkami nad 60 mm se částečně srovnal srážkový deficit z minulých let, rozhodně bychom uvítali jakoukoliv další vláhu a budeme rádi, jak přijde kdykoliv v rozumné formě.

Ve vinici se provádí první podlom, a jelikož v době, kdy se vytváří tento článek, se oteplilo a po delším chladném období příroda nabrala druhý dech. Réva nabírá a teplé počasí urychluje růst, letorosty jsou od 10 do 30 cm dle odrůdy. Nutno provzdušnit a ošetřit keře, réva se mohutně připravuje ke kvetení a nelze zameškat potřebné úkony k dalšímu vývoji keřů, potažmo hroznů. Zdárné odkvetení révy je základem kvalitního vývoje bobu-

lí a následné úrody. Kdo nepoznal vůni vinice v době kvetení, neměl by si tuto příležitost nechat ujít, výhradně za doprovodu majitele vinice se nechejte provést a pokochejte se nevšedním zážitkem. Při tom je nutno pamatovat určitou disciplínu a chovat se jako ke každé choulostivé věci v přírodě. Každá ušlechtilá lidská činnost stojí neskonale úsilí a práci a je nutno si to uvědomit.

Akce, které náš spolek pro vás každoročně připravoval, byly odloženy, nyní je ještě brzy se nějak předčasně projevovat, zažili jsme to v loni. Určitě jsme ve střehu a jakmile bude vhodná situace, budeme naše příznivce informovat všemi dostupnými prostředky.

Dovoluji si opět popřát čtenářům a příznivcům opakující se ale stále více platné – Pijme si NA ZDRAVÍ!

Za vinaře Pavel Žáček

Svatojánský oheň

- **24.6. 2021 v 18:30 mše na ukončení školního roku**
- **poté na farní zahradě od 19:15 žehnání ohně - táborák**

Občerstvení zajištěno

Srdečně zvou pořadatelé

HLEDÁME DO TÝMU

- BRUSIČ / LEŠTIČ KOVŮ
- OBSLUHA CNC OHRAŇOVACÍHO LISU
- MONTÁŽNÍK FINÁLNÍCH VÝROBKŮ

- KONSTRUKTÉR
- ELEKTRONIK-MECHANIK

AZP Brno s.r.o. - česká výrobní společnost působící na českém trhu již 29 let v oboru inteligentní, automatizované a komfortní sanitární nerezové techniky hledá nové členy rozrůstajícího se týmu.

Bližší informace
na stránkách
společnosti
v sekci Kariéra

WWW.AZP.CZ

